

Лексичні новотвори у поезії М.Зерова

Розвиток будь-якої мови виявляється насамперед у поповненні й удосконаленні її словникового складу, в розгалуженні й уточненні словесних значень. Мовотворчість представників українського літературного процесу 20-30-х років ХХ століття становить собою складне, неординарне і маловивчене явище. Зміни в суспільно-політичному, культурному і духовному житті України стимулювали до пошуків поетами нових віршових форм, творення оригінальних номінативних одиниць. В.П.Григор'єв відзначав, що «... право на нові слова... – одне з основних прав усієї літератури ХХ століття..» [2: 13]

Одним із шляхів оновлення словника поезії є утворення нових експресивних лексичних одиниць. Вживання новотворів у поетичній мові відбиває прагнення поета увиразнити текст, створити свіжий, несподіваний образ. Незвичайні і багатопланові слова мають у художньому творі особливу зображальність і виразність. Появі новотворів у поетичному тексті сприяє необхідність позначити нові реалії, для яких не існує назв у загальному словниковому складі, або бажання автора передати новим словом певні відтінки змісту, оцінити позначуване.

Індивідуальне словотворення, на думку Н.М.Сологуб, визначається не стільки потребами мови як знакової системи, скільки «потребами художньої творчості, принципами світобачення письменника, створенням індивідуально-авторської картини світу» [6:76].

До неперевершених експериментаторів у царині створення нових поетичних образів, пошуку нової ритміки віршованих текстів, їх синтаксичного й пунктуаційного оформлення, а також у галузі оказіональної лексичної номінації належить Микола Зеров.

Вивченню авторських новотворів у художній мові присвячено наукові розвідки багатьох вітчизняних і зарубіжних мовознавців (Г.Вокальчук,

С.Єрмоленко, В.Ковальова, Л.Лисиченко, Д.Мазурик, В.Русанівського, Н.Сологуб, Л.Ставицької, О.Стишова, В.Чабаненка, Т.Юрченко). Проте мовне експериментаторство М.Зерова потребує глибокого і всебічного вивчення, а результати словопошуків митця справедливо заслуговують лексикографічної фіксації, аби не виявитися цілковито втраченими для мовно-літературної спільноти, а бути дотепними до шанувальників творчості поета.

М.Зеров з метою створення нових образів, їх влучної характеристики намагався підібрати такі слова, які б у певному контексті були більш виразними, емоційними.

У поетичному доробку М.Зерова широко представлені конкретні іменники, які, як зазначають фахівці, позначають дискретні предмети, тобто речі, факти, явища, які підлягають рахункові [7:289], – все, що людина пізнає за допомогою органів чуття [3:128]. Серед новотворів такого зразка виділяємо окремі лексико-семантичні групи:

1. У лексичному складі будь-якої мови назви осіб формують численний і різноманітний щодо семантики клас номінативних одиниць, який виділяється зі складу конкретної лексики на основі загальної ознаки «особа». Тому закономірним є те, що найчисленніший клас серед індивідуально-авторських іменників у поетичному лексиконі М.Зеров складають назви осіб, в основу оказіональної номінації яких покладені різноманітні ознаки: а) родинні стосунки (*послідок*); б) зовнішні особливості (*карл*); в) назви осіб за професією, характером діяльності (*аспанфут, бібліофаг, гімнограф, громовладець, жрекиня, зброєвладець, моревладець, конеборець, небодержець, пійтка, звістовник, привітальник, сонливець, спочиванець, хмародержець, чужоложниця, чорноризиця, шляхолог*);

г) указують на характерологічні особливості: *гострозір* (в основу цього неологізму покладені фізіологічні особливості), *пустотник*;

д) національність, місце проживання (*гречисько*).

Серед авторських новотворів, що засвідчені в поезії 20 – 30-х років, є чимало оказіональних номінацій зі значенням «поет»: *поетика* (С.Голованівський),

шкрябонер (В.Еллан-Блакитний), *співець-менестрель* (В.Тарнавський), *співець-огносець* (В.Алешко), *червонарм-поет* (М.Шульга-Шульженко), *поетики*, *поетинята*, *поетесеня* (М.Семенко). Поповнює цей синонімічний ряд інновація М.Зерова *пійтка* зі значенням «професійна діяльність». Закономірним є прагнення авторів створити такі номінації для позначення поетів, які б містили якусь додаткову інформацію про суб'єкти: про їхню манеру письма чи рецепцію їхньої творчості громадськістю тощо. М.Зеров витворив іменник для запозичення осіб жіночої статі, які пишуть вірші. Однак, уведення інновації *пійтка* в поетичний контекст, на наш погляд, було спричинене версифікаційними потребами: пошуком необхідної рими до слова *послідки*, що є оказіональним синонімом до узуального іменника нащадки: «*Олександріївських муз нащадки і послідники. Вони роїлися – поети і піїтки* [5:134]».

У поетичному лексиконі М.Зерова на позначення особи є інновації, які характеризують античних героїв за властивими лише їм діями, функціями. З'ясуємо семантику новотвору *громовладець*, ужитого для номінації верховного божества, батька богів і людей. Його значення допомагає зрозуміти один із міфів, за яким Зевс вивів з утроби батька Кроноса своїх сестер і братів. Циклопи викували йому громи і блискавки, які метав Зевс у титанів. Новотвір семантично рівноцінний синтаксичній конструкції «володар громів».

Новотвір *моревладець* характеризує Нептуна – римського бога вод і морів [9:538]. Оказіоналізм семантично рівноцінний семантичній конструкції «володар морів».

Інші інновації характеризують таких античних богів та героїв: *небодержець Атлант* (Атлант – за давньою міфологією – титан, який брав участь у боротьбі проти Зевса і був покараний: мусив вічно підпирати небо руками і головою [8:39]; *конеборець Пік* (у давньоримській міфології – син царя Сатурна Пік був непереможним на своїй колісниці і називали його «приборкувачем коней») [8:175 – 176]; *зброєвладець Марс* (Марс – бог війни у давньоримській міфології [8:464].

Оказіоналізм *хмародержець* персоніфікований, оскільки автор для позначення особи за характером діяльності антропоморфізує природу, сприяє поетичному олюдненню гір, а саме місця, де жили боги: «...*Кавказ велетенський, Осса і Пінд зайнялися, зайнявся Олімп величавий, Альпів хребет снігоносний і з ним Апеннін – хмародержець [5:335]*».

Створюючи лексеми-назви осіб за родом діяльності, М.Зеров урахував і зовнішні ознаки (особливості одягу). В основу новотвору *чорноризиця*, що має значення *черниця*, покладена атрибутивна синтагма з опорним іменниковим компонентом. У контексті аналізується сема зовнішньої ознаки – колір одягу (чорна риза). Тому можна стверджувати, що саме зовнішні ознаки денотата було покладено в основу номінації.

Цікавим щодо семантики є неологізм *жрекиня* (пор. з узувальним жриця), ужитий для номінації жіночої статі, що здійснювала богослужіння, жертвоприношення в античному храмі. На нашу думку, автор хотів підкреслити і національну належність особи, застосовуючи словотворчий афікс **-ин-** (порівняймо з іменником *грекиня*, оскільки жрецтво насамперед асоціюється з давньогрецькою міфологією).

Поетичне новаторство М.Зерова у сфері номінацій давньогрецьких та давньоримських божеств і героїв свідчить про глибоку обізнаність автора з античною міфологією).

Поетичне новаторство М.Зерова у сфері номінації давньогрецьких та давньоримських божеств і героїв свідчить про глибоку обізнаність автора з античною міфологією.

У значенні новотвору *гречисько* актуалізується негативний компонент, який відсутній у семантиці слова грек, що вказує на національність, місце проживання особи. М.Зеров, уводячи інновацію в контекст поезії, насиченої експресивними, емоційно забарвленими словами, виражає авторське ставлення до позначуваної особи.

2. Назва часового проміжку: *праосінь*. Ця лексика вжита в переносному значенні й означає період із життя письменника: «*Я знаю в праосені пору. Таку*

коротку і ясну... Як ніжка праосінь ти йдеш моїми снами... [4:29]». Використання в одній строфі кількох оригінальних одиниць акцентує увагу читача, сприяє вдумливому сприйняттю контексту.

3. Назва явища природи: *пасмуга*. Значення неологізму найкраще розкривається в контексті: «В крайнебі гасли пасмуги янтарні, А проти нас крізь млу і далечінь здіймались дві зорі на солеварні [4:36]».

4. Назва частини тіла: *кінцевина*. Новотвір ужитий у значенні кінцівка.

5. Трапляються в М.Зерова й одиничні оказіональні номінації з лексико-граматичним значенням збірності: *розсипити*, *титанство*. Новотвір *розсипи* ужитий у переносному значенні – образна назва зір – й означає сукупність небесних світил: «І я, малий, з-під будки оглядаю небесну мапу, зоряну, безкраю, і в золотих розсипинах тону [5:48]».

Автор використовує цю неолексему з метою посилення експресивності контексту.

Позначаючи нечленовану сукупність істот або предметів, збірні іменники мають лише форму однини, тому, на думку А.Г.Грищенка, цей новотвір до збірних іменників не належить [7:292].

Однак, ми кваліфікуємо інновацію *розсипини* як іменник зі значенням збірності, тому що новотвір «позначає не розчленовану сукупність однорідних предметів – «небесних світил». Характерна особливість оказіонального іменника полягає в тому, що «множина предметів інтерпретується в їх значеннєвому плані як одиничність, маса» [7:292]. Крім того, функціонування неологізму у формі однини не зафіксовано. Цей випадок свідчить про те, що індивідуально-авторське словотворення не завжди відповідає законам української мови.

Семантика збірності наявна і в інновації **титанство**, що вживається для позначення давньогрецьких міфічних героїв – титанів: «Там найдавніше землі породіння, титанство завзяте крутиться, в'ється на дні, блискавицями скинуте долі [3:240]».

Абстрактні іменники позначають абстраговані, узагальнені й представлені мовою у вигляді предметів ознаки, властивості, дії, процеси, безпосередньо пов'язані з існуванням конкретних, матеріальних об'єктів.

В індивідуальній словотворчості М.Зерова зафіксовано незначну кількість іменників з абстрактним значенням. З-поміж них виділяємо такі лексико – семантичні групи:

1. Назви внутрішніх властивостей і ознак: *боговитість, грошохватство, відступство.*
2. Назви фізіологічного стану об'єкта: *повносилля.*
3. Часових відтинків: *начаток, безріччя.*
4. Назва частини світу, якої не існує: *крассвіття.*
5. Позначення дії: *гудьба.* Новотвір *зсипище* засвідчений у поезії «Обри» (1928 р.) відносимо до абстрактних іменників, тому що він уживається в значенні «збори», «рада», але неологізм не входить до жодної з вище наведених лексико-семантичних груп: *«А по шляху, немов казковий змій На зсипище сільська ватага суне [5:132]».*

Оказіональні іменники не формують самостійних лексико-семантичних груп слів, вони поповнюють склад лексико-семантичних груп узуальних одиниць.

Підрахувавши іменникові інновації, можемо зробити висновок про те, що клас оказіональних осіб посідає помітне місце (див. таблицю).

Таблиця

Лексико-семантичний розподіл оказіональних іменників М.Зерова

№ з/п	Конкретні іменники	К - ть	Абстрактні іменники	К - ть
1.	Назви осіб	26	Назви внутрішніх властивостей і ознак	3
2.	Назви часових відтинків	1	Назви фізіологічного стану об'єкта	1
3.	Назви частин тіла	1	Назви відтинків часу	1
4.	Назви явищ природи	1	Назви частин світу	1
5.	Значення збірності	2	Назви дій, процесів	1

Новотвори-синоніми «звичайних» слів несуть більше емоційно-експресивне навантаження, бо, залишаючи номінативну функцію загальноповсякденним словам, перебирають на себе функцію стилістичну. Ці слова допомагають виявити нові семантичні, а частіше емоційно-експресивні відтінки.

У поетичному мовленні М.Зерова прикметники увиразнюють текст, роблять його художнім відбиттям дійсності. Авторські прикметникові інновації, особливо композити, відіграють помітну роль у відтворенні статичних ознак денотатів. Оказіональні прикметники покликані підкреслювати характерні риси, визначальні якості певних предметів або явищ і, потрапивши в нове семантичне поле, збагачувати це поле новим емоційним чи смисловим змістом.

У словотворчості М.Зерова прикметникові оказіоналізми формують вагомий щодо кількості клас із різноаспектними значеннєвими характеристиками.

Якісні прикметники мають складну значеннєву природу, зумовлену передовсім тим, що відповідні лексичні одиниці називають ознаки і властивості:

1. Об'єктивно притаманні істотам, предметам та явищам і безпосередньо сприймаються органами чуттів:

а) у лексиконі М.Зерова значну кількість становлять індивідуально-авторські прикметники, які позначають ознаки, що сприймаються органами зору. Новотвори цієї мікрогрупи об'єднуються в такі лексико-семантичні групи:

– прикметники-кольороназви: **стоцвітний**. Неологізм ужитий у значенні багатоколірний: «Проміння слів твоїх сто цвітними огнями, Стожарами мені горить у даліні... [З:30]».

– прикметники, які позначають ознаки об'єктів щодо блиску: **переливчато-пишний**. У складному прикметнику цієї групи ознака щодо блиску поєднується з естетичною оцінкою;

– прикметники, які позначають різну освітленість навколишнього середовища: **кромішно-темний**, **широко-осяйний**. Інновація **кромішно-темний** виникла внаслідок структурної видозміни фразеологізму «кромішна темрява – непроглядна, безпросвітна пільма, темрява». На основі цього можна

стверджувати, що відфраземні деривати посилюють свій виражальний потенціал завдяки оновленій формі, зберігаючи семантику мотивуючого словосполучення: «...*Темніє в очах, немовби з хати Я в морок вийшов кромішно-темний* [З:90]».

В оказільному прикметнику *широко-осяйний* ознака освітленості поєднується з ознакою величини;

б) серед індивідуально-авторських прикметників, які позначають ознаки, що сприймаються органами слуху, виділяємо дві семантичні підгрупи:

– прикметники, які вживаються для позначення сили звучання: *буйно-голосний*. Характерною особливістю неолексеми є те, що вона створена автором для вираження вищої міри вияву ознаки.

– прикметники, які позначають особливості звучання предмета як його характерну ознаку: *журкотливий* (вжитий у значенні гуркотливий). Оказіоналізм цієї підгрупи вживається для позначення звуків, які утворюються внаслідок певних дій суб'єкта й виявляється в результаті цієї дії: *журкотлива* течія.

Аналізований матеріал свідчить, що виникнення інновацій досліджуваної лексико-семантичної групи зумовлене прагненням поета виразити певну ознаку на основі власних асоціацій, відтворити відтінок індивідуального сприйняття звуку. Такі новотвори виконують номінативну функцію, відображаючи особливості авторського світосприйняття.

Прикметникових інновацій, що позначають ознаки, які сприймаються органами нюху, нами не зафіксовано.

Таким чином, авторські новотвори, що є колірними (зоровими) й слуховими епітетами, виконують функцію яскравого словесно-зображувального засобу під час змалювання картин природи, а точніше виконують описову функцію, оскільки мають здатність представляти реалії зримими.

2. Ознаки й властивості, приписувані предметам і явищам за результатами їх оцінки, кваліфікації, здійснюваної автором: *боговитий, довгождано-*

раптовий, замкнено-тужливий, неповдержливий, одвічно-буйний, скорботно-битий, смутноокий, настирливо-шорсткий.

До прикметників, що передають якісні ознаки, відносимо такі: **ніжно-зернистий, гострокремнистий, широколанний, ясновербий.** Ми кваліфікуємо їх як якісні, тому що перша частина складних оказіональних прикметників передає якість, хоч друга – відношення до предмета.

Отож, суттєву роль під час розподілу на лексико-семантичні групи складних прикметникових інновацій, що передають якість і відношення до предмета, відіграє перша частина. Серед аналізованої ЛСГ можна виділити такі групи:

1) прикметники, які позначають ознаки, що сприймаються на дотик: **ніжно-зернистий, гострокремнистий.** Новотвори аналізованої підгрупи, окрім загальної функції-створення експресивності – одночасно виконують інформативно-називну функцію. Такі інновації-композиції позначають те, що виражають словосполучення, на базі яких вони утворені;

2) прикметники, які позначають ознаки, що сприймаються органами зору: **широколанний, ясновербий.** Перша номінація позначає ознаку об'єкта щодо розміру, друга характеризується тим, що ознака кольору поєднується з іншою, некольоративною.

У поетичному словнику М.Зерова найчисленнішу групу становлять прикметники зі значенням загальної відносності. Відносні прикметники називають ознаки не прямо, а через їх зв'язки, різного характеру відношення до інших предметів або дій. На думку А.П.Грищенка, вони виражають ознаку «такий, що має відношення до предмета, поняття про явища, названого мотивуючи іменником» [7: 334]: **вітрильно-крилатий, воложаний** (у значенні вологий), **змієногий, золотоустий.**

Чисельну ЛСГ формують прикметники, що вказують на кількісну характеристику складових частин позначувальних об'єктів: **двообразний, п'ятистравний, семигорбий, трипільний, триязикий.** Творчості М.Зерова властиві новотвори, що позначають особливості будови об'єктів і виконують номінативну функцію. Однією з особливостей ідіостилю М.Зерова є часте

використання неолексем із першою частиною **сто-** (**стовеслий, стовесельний, стоворотий, стоцвітний**), особливість яких полягає в тому, що вони вказують не на точно визначену кількість, а на наявність значної міри чогось, виражають вищу міру вияву ознаки [1: 70], наприклад: «*Щасливий час! Десь на вітрилах знань Помчать тепера стовесельні струги [5:45]*». Інновації **стовеслий, стоворотий** автор використовує з метою створити художній образ і дати містку, лаконічну характеристику конкретної реалії: «*Він бачить Ніл і стовороті Фіви, Де тиша й сон, незнаний люду тиск... [5:410]*».

Менш окреслену з семантичного погляду групу утворюють прикметники, які називають ознаки, що впливають із виконання предметом відповідної активної дії чи дії, яка здійснюється над предметом: **виметальний, громоносний, димоносний, многодарний, тогоносний, річетворний, прудколетний**.

Серед відносних прикметників аналізованої семантичної групи виділяється одиничний приклад префіксальної інновації. Саме префікс вносить відповідну семантику в значення деривата, що, як правило, проходить від узуального (переважно – стилістично нейтрального) слова, тому експресивність такому новотвору практично не притаманна: **метальний** → **виметальний**.

Решта прикметникових моделей лексичних інновацій мотивовані дієслівними основами й зберігають динамічну ознаку в семантиці: **громоносний, димоносний, многодарний** та ін.. Такі неологізми в контексті виконують функцію оригінальних епітетів: «*Той же, не маючи жодної змоги втекти від напасті...; Застує погляд і скрізь під склепінням печерним клубочить – Ніч димоносну червоні огні і пільму помішавши [5: 271]*».

На наш погляд, інновацію **димоносний** можна кваліфікувати як прикметник, який позначає динамічну ознаку, що сприймається органами нюху. У контексті поезії неологізм використаний з метою створення неповторного нюхового образу.

Темпоральне (часове) значення передає прикметник – **срібно-вечірній**: «*І журба моя гине в спокої святім, Що здіймається з випаром – срібно-вечірнім...*

[5:424]». Ми вважаємо, що друга частина композита (означає час доби) зумовлює першу, тому що вечірня пора впливає на зміну кольору.

Н.В.Гаврилюк відносить неологізм *срібно-вечірній* до прикметників-кольороназв [1:69]. Це свідчить про суб'єктивність тлумачення багатьох авторських неологізмів, тому необхідно глибоко проникати у творчу лабораторію, вивчати літературознавчі та історичні джерела з тією метою, щоб правильно сприймати семантику кожного новотвору відповідно до авторського задуму поета.

Одиничним прикладом представлений прикметник, що позначає форму, обриси об'єкта. В основу номінації було покладено ознаки, притаманні міфічній істоті. Неологізм *півриб'ячий* у контексті поезії набуває експресивного навантаження. Оказіональний прикметник створено для характеристики міфічної істоти, яка мала тіло, схоже до риби: «*І то ж іще подобається людям Таке півриб'яче, драглисте диво [5:678]*». У семантичній структурі неологізму конотативні семи негативної оцінки актуалізуються в контексті.

В окрему лексико-семантичну групу, яку кваліфікуємо як відносні, виділяємо прикметники, що передають відношення до предмета (перша частина складного слова) та якісні ознаки (друга частина): *дівочо-ясний, фосфорно-осяйний*.

Статистичний аналіз свідчить про те, що лексико-семантичний розподіл прикметникових інновацій М.Зерова нерівномірний (див. таблицю)

Таблиця

Лексико-семантичний розподіл прикметникових інновацій М.Зерова

Якісні	К-ть	Відносні	К-ть	Присвійні	К-ть
1. Прикметники, на позначення ознак, що сприймаються органами чуття: а) зору; б) слуху; в) нюху; г) смаку; г) дотику.	6 2 - 1 2	1.Значення загальної відносності.	6	—	
		2.Значення кількісної характеристики складових частин позначуваних об'єктів	8		
		3.Значення динамічної ознаки.	5		
		4.Темпоральні значення.	1		
		5.Значення форми,	1		

		обрисів предмета. 6.Номінації ознак, що впливають із виконання предметами відповідних активних дій чи дій, які здійснюються над предметами.	7		
		7.Сладні прикметники, перша частина яких передає відношення до предмета.	2		

Як бачимо, якісні та відносні новотвори-прикметники характерні для поетичного мовлення М.Зерова. Поєднуючи значення компонентів мотивуючого словосполучення, вони стають виразниками цілісного оригінального значення якості, міри вияву ознаки та відношення до предмета, явища, дії. Наявність значної кількості неоприкметників у лексиці автора свідчить про його посилену увагу до пошуків нових зображувально-виражальних засобів на позначення статистичних ознак предметів і явищ дійсності.

Отже, одним із способів оновлення поетичного словника М.Зерова є створення неологізмів, одні з яких виступають емоційно-експресивними відповідниками існуючих слів, інші позначають реалії, почуття, які не мають загальновідомих назв, і відбивають складні нюанси авторського бачення, індивідуальні, своєрідні асоціації, викликані бажанням автора якнайемоційніше передати власні почуття, а також викликати відповідну реакцію читачів, змусити їх замислитись над «напівжиттям» однієї людини й цілого народу.

Література

1. Гаврилюк Н.В. Емпірійні індивідуально-авторські прикметники у творчості неокласиків // Актуальні проблеми сучасної філології. Мовозн. студії. Зб. наук. праць Рівн. держ. гуманіст. ун-ту. – Вип.11. – Рівне ,2003. – С. 69 – 72.
2. Григор'єв В.П. Словотворчество и смежные проблемы языка поэта. – М.: Наука, 1986. – 255с.

3. Жовтобрюх М.А. Українська літературна мова (система і норма) Монографія. – К.: Наукова думка, 1984. – 256 с.
4. Зеров М.К. Антологія римської поезії. – Н: Час, 1990. – 64с.
5. Зеров М.К. Твори: В 2-х т. – Т.1: Поезії. Переклади. – К. Дніпро, 1990. – 843с.
6. Сологуб Н.М. Мовний світ Олеся Гончара. – К.,1991.
7. Сучасна українська літературна мова: Підручник / За ред. А.П.Грищенка. – 3-тє вид. допов. – К.: Вища школа, 2002. – 439 с.
8. Сучасний тлумачний словник української мови: 65000 слів/ За ред. В.В.Дубічинського. – Харків: ВД «Школа», 2006. – 1008 с.
9. Циркин Ю.Б. Мифы Древнего Рима. – М.: ООО «Изд-во АСТ», 2000. – 560 с.

В.Олексенко

Лексичні новотвори у поезії М.Зерова

Здійснено лінгвостилістичний аналіз лексичних новотворів Миколи Зерова. Визначено структуру, семантику, частиномовну належність новотворів, встановлено найбільш продуктивні способи авторського словотворення. З'ясовано стилістичний потенціал неолексем та особливості їх використання з метою стилізації розмовності та оновлення й збагачення образних ресурсів поетичних творів Миколи Зерова.

Ключові слова: новотвори, неолексеми, неологізм, лексико-семантичні групи, номінація, інновація, оказіоналізм.

В.Олексенко

Лексические новообразования у поэзии Н.Зерова

Осуществлен лингвостилистический анализ лексических новообразований Н.Зерова. Определено структуру, семантику, частеречную принадлежность новообразований, установлены наиболее продуктивные способы авторского словообразования. Выяснен стилистический потенциал неолексем и особенности их использования с целью стилизации разговорности, а также обновления и обогащения образных ресурсов поэтических произведений Микола Зерова.

Ключевые слова: новообразования, неолексема, неологизм, лексико-семантические группы, номінація, інновація, окказіоналізм.

Lexical newforming words in M. Zerov's poetry.

Linguostylistic analysis of Mykola Zerov's lexical newforming words was performed. Structure, semantics, parts of speech of newforming words were traced, the most productive means of the author's newforming words were established. Stylistic potential of neolexems and peculiarities of using them with the purpose of stylization, colloquialisms, renewing as well as enrichment of expressive resources of Mykola Zerov's poetic works were explored.

Key words: newforming words, neolexems, neologisms, lexical semantic groups, nomination, innovation, occasionalism.